

РЕШЕНИЕ

№ 1840

гр. София, 20.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 12.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **1677** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 13, ал. 5 от Закона за социалното подпомагане (ЗСП).

Образувано е по жалба от В. Б. А. срещу Заповед № ЗСП/Д-С-О-9298 от 21.11.2023г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“-О., потвърдена с Решение № 22-РД06-0174/28.12.2023г. на Директора на Регионална дирекция за „Социално подпомагане“-С.-град, с която на жалбоподателя е отказана месечна помощ по чл. 9 от ППЗСП, считано от 01.10.2023г. В жалбата се правят оплаквания за незаконосъобразност на оспорвания административен акт поради липса на мотиви. От съда се иска да отмени оспорвания отказ и да се произнесе по същество относно правото на месечна помощ по чл. 9 от ППЗСП.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответната страна - Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ - „О.“, в съдебно заседание не изпраща представител.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

От извършената служебна проверка и от събраните писмени доказателства се установява, че на 26.10.2023г. с вх. № ЗСП/Д-С-0/9298 В. Б. А. е депозирал в дирекция „Социално подпомагане“ - О. заявление-декларация за отпускане на месечна помощ по чл. 9 от ППЗСП. От декларираното в заявлението-декларация е видно, че

жалбоподателят е неженен, безработен, с ЕР на ТЕЛК с определени от 70% до 89,99% трайно намалена работоспособност, като на настоящия адрес съжителства с майка си. В заявлението-декларация е деклариран доход през предходния месец, спрямо месеца на подаване на заявлението-декларация за месечна помощ, формиран от пенсия.

По повод подаденото заявление-декларация е извършена социална анкета, направени са съответните служебни справки и е изготвен социален доклад, в който са отразени констатираните от социалната анкета обстоятелства. В изготвения социален доклад е посочено, че В. А. е неженен, без деца, в работоспособна възраст, безработен с регистрация в дирекция „Бюро по труда“ № 174439 от 13.02.2023г. Отражено е, че последното ЕР на ТЕЛК на жалбоподателя е със срок до 01.10.2023г., а доходът му през предходен месец, спрямо месеца на подаване на заявлението-декларация - месец септември 2023г., е формиран от пенсия в размер на 549,19 лева.

След определяне на диференцирания доход, е направена преценка, че доходът на жалбоподателя от предходен месец надвишава диференцираният доход. В социалния доклад е изготвено предложение месечната помощ по чл. 9 от ППЗСП да бъде отказана, тъй като доходът за предходен месец на жалбоподателя е по-висок от определения диференциран доход.

Въз основа на социалния доклад и направеното предложение в него, със Заповед № ЗСП/Д-С-0/9298 от 21.11.2023 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ - О., на В. Б. А. е отказана месечна помощ по чл. 9 от ППЗСП, считано от 01.10.2023г. с мотив: „На основание чл. 9, ал. 1 от ППЗСП - доходът за предходен месец на лицето/семейството, е по-висок от определения диференциран доход“.

Заповедта е оспорена по административен ред, като е потвърдена с Решение № 22-РД06-0174/28.12.2023г. на Директора на Регионална дирекция за „Социално подпомагане“-С.-град.

Съдът при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице, имащо правен интерес, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Решение № 22-РД06-0174/28.12.2023г. на Директора на Регионална дирекция за „Социално подпомагане“-С.-град е издадено от компетентен орган по чл. 13, ал. 5 от ЗСП –подписано е от Б. Д., изпълняваща функции Директор на РДСП –С., съгласно Заповед № РД01-701/22.06.2016г. на Изпълнителния директор на Агенция за социално подпомагане. Потвърдената с него заповед, оспорена в настоящото производство също е издадена от компетентен орган по чл. 13, ал. 2 от ЗСП – директорът на ДСП-О..

Оспореният акт отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Процесната заповед е изготвена в установената от закона писмена форма, с излагане на мотиви в съответствие с изискването на чл. 13, ал. 2 и ал. 3 от ЗСП. Като правно основание за издаване на административния акт са посочени разпоредбите на чл. 13, ал. 2 и ал. 3 от ЗСП и чл. 28, ал. 1, във връзка с чл. 9, ал. 1 от ППЗСП, които текстове вменяват на компетентния административен орган да издаде заповед за отпускане или отказ на помощта след преценка на всички данни и обстоятелства, констатирани със социалната анкета. В случая заповедта отговаря на посочените изисквания, като са изложени съображенията, с които директорът на ДСП - О. е преценил като неоснователно подаденото заявление за еднократна помощ, въз основа на приетите за установени от него факти. Следователно по отношение на съдържанието ѝ и

разпоредените с нея последици не се установява порок, обуславящ незаконосъобразността ѝ.

Не се установява в хода на административното производство да са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. При извършената проверка на процедурата по отпускането на помощите и доколкото тя е съобразена със предвидените в Закона за социалното подпомагане /ЗСП/ и правилника за прилагането му, процесуални норми, съдът не установи допуснати съществени нарушения. Заявлението-декларация, подадено от оспорващият е било разгледано при спазване на относимите изисквания на чл. 26 и чл. 27 от ППЗСП, като е съставен социален доклад и на база направените в последния констатации, и предложението на социалния работник за отказ на помощта, е издадена обжалваната заповед. При провеждането на производството е спазена разписаната в чл. 26 и чл. 28 от ППЗСП процедура, вкл. сроковете по чл. 27, ал. 1 и чл. 28 от правилника за изготвянето на социалния доклад, издаването на заповедта и нейното съобщаване на адресата ѝ. При произнасянето си органът е взел предвид направените в хода на административната процедура, фактически установявания, въз основа на които е приел, че оспорващият не отговаря на условията за отпускане на помощта по чл. 9, ал. 1 ППЗСП.

Така постановения отказ съответства и на материалния закон.

С разпоредбата на чл. 12, ал. 4 от Закона за социалното подпомагане законодателят е регламентирал, че условията и редът за отпускането, изплащането, изменянето, спирането, възобновяването и прекратяването на социалните помощи се уреждат с правилника за прилагане на този закон.

В конкретния случай жалбоподателят е подал заявление-декларация за отпускане на месечна помощ за допълване на доходите по чл. 9 от ППЗСП. Съгласно чл. 9, ал. 1 от ППЗСП правото на месечна помощ възниква за лица или семейства, чийто доход за предходния месец е по-нисък от определен диференциран доход, а според ал. 2 на разпоредбата диференцираният доход се определя от основата за подпомагане, чийто месечен размер е 30 процента от линията на бедност за съответната година, коригирана със съответния процент за групата, към която принадлежи лицето, като следва изброяване на групите.

В тази разпоредба е уредена основната материалноправна предпоставка, при наличието на която определено лице или семейство има право да получава месечна социална помощ. В чл. 10 ППЗСП са уредени допълнителни условия, на които трябва да отговарят лицата или семействата, за да придобият правото за получаване на месечна социална помощ. В чл. 11 от ППЗСП са регламентирани отрицателни материалноправни предпоставки по отношение възникване и упражняване правото на социално подпомагане чрез получаване на месечна социална помощ по чл. 9 от ППЗСП.

Не е спорно изпълнението на останалите предпоставки за получаване на претендираната помощ. Спорен в процесния случай е единствено въпросът дали доходът за предходния месец на жалбоподателя е по-нисък от определения диференциран доход.

В настоящия случай В. А. съжителства с майка си и следователно попада в чл. 9, ал. 2, т. 2 от ППЗСП, където процентът за лице, съжителстващо с друго лице (лица) или семейство, и за всеки от съвместно живеещите съпрузи е 100 процента. С Постановление № 286 от 21.09.2022г. на Министерски съвет на Република България линията на бедност за страната е в размер на 504.00 лева. Основата за подпомагане по

чл. 9, ал. 2 от ППЗСП възлиза на 151, 20 лева, т.е. при умножение на основата за подпомагане със 100 процента = 151,20 лева. Доходът за предходния месец на подаване на заявление-декларация за отпускане на месечна помощ за допълване на доходите по чл. 9 от ППЗСП на жалбоподателя, а именно 549,19 лева, не е по-нисък от определен диференциран доход – 151,20 лева. Разпоредбата на чл. 9, ал. 2, т. 2 от ППЗСП е императивна и ДСП следва да я приложи, без това да подлежи на преценка за целесъобразност.

От така установеното фактическо и правно положение и спазвайки разпоредбата на чл. 168 от АПК съдът приема, че процесната заповед е издадена от компетентен орган, в изискуемата от закона форма, при спазване на административно производствените правила, в съответствие с материалния закон и с целта на закона. Изводите на административния орган, че по отношение на жалбоподателя не е изпълнено условието на чл. 9, ал. 1 от ППЗСП са законосъобразни и правилни, а подадената жалба против Заповед № ЗСП/Д-С-О-9298 от 21.11.2023г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“-О., потвърдена с Решение № 22-РД06-0174/28.12.2023г. на Директора на Регионална дирекция за „Социално подпомагане“-С.-град, с която на жалбоподателя е отказана месечна помощ по чл. 9 от ППЗСП, считано от 01.10.2023г., е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение, но след като такова не е поискано не следва да се присъжда.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 55-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Б. А. срещу Заповед № ЗСП/Д-С-О-9298 от 21.11.2023г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“-О., потвърдена с Решение № 22-РД06-0174/28.12.2023г. на Директора на Регионална дирекция за „Социално подпомагане“-С.-град, с която на жалбоподателя е отказана месечна помощ по чл. 9 от ППЗСП, считано от 01.10.2023г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 13, ал. 6 от Закона за социалното подпомагане.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: